

KS KALNA SVĒTRUNA

#22 KĀ LŪGT

Mateja ev. 6:5-8

Ievads

Mateja evaņģēlija 6.nodalā Jēzus aplūko trīs piemērus no dzīves, caur kuriem cilvēks atklāj savas ticības motīvu – vai nu to dara cilvēku dēļ, vai Dieva dēļ. Pirmais piemērs bija žēlsirdības dāvanu došana un ziedošana, trešais būs gavēšana, bet šodien aplūkosim otro – lūgšanu.

Šodienas lasījums

Izlasiet Mateja ev. 6:5-8.

Diskusijas pirmā daļa

1. Izlasot šodienas tekstu, kas, Tavuprāt, ir galvenā doma, kuru Jēzus šeit vēlas pateikt? Kādas vēl pārdomas vai jautājumi Tev rodas par šo Rakstvietu?

Ļauj katram izteikties, bet vēl atbildes nesniedzam. Tās sekos nodarbības gaitā.

2. Vai Tu lūdz Dievu? Ja lūdz, cik bieži to dari? Pastāsti par savu lūgšanu ikdienu.

Ļauj katram izteikties.

3. Kādēļ Tu lūdz Dievu? Kādus ieguvumus lūgšanas ir nesušas Tavā dzīvē?

Ļauj katram izteikties, ja iespējams, nosaucot konkrētus piemērus no dzīves.

4. Vai Tava lūgšanu intensitāte ir atkarīga no dzīves situācijas? Kuros dzīves periodos to dari biežāk, kuros retāk?

Laujam katram izteikties. Visticamāk, lūgšanu intensitāte pastiprinās grūtajos brīžos, bet samazinās labajos dzīves periodos. Tā bija arī Izraēlam, un tā ir pat neticīgajiem, kuri pēc traģēdijām pievēršas lūgšanām.

5. Kā Tu domā – vai Dievs uzklausu visu cilvēku lūgšanas vai tikai kristiešu? Un vai kristiešu lūgšanām ir kādi nosacījumi?

Dievs ir suverēns un var darīt, ko vien vēlas, tai skaitā, uzklausīt jebkura cilvēka lūgšanas, tomēr Viņš dod nosacījumus, kādos gadījumos ir tiesīgs neklausīties cilvēka lūgšanā. Pirmkārt, ja cilvēks nav pieņēmis Kristu, tātad Dieva bērns, Dievs neklausās – Jņ 9:31. Bet arī kristiešiem ir nosacījumi, kad Dievs var neuzklausīt lūgšanas: nenozēloti grēki (Ps 66:18); nepiedošana (Mk 11:25-26); novēršanās no Dieva Vārda mācības (Sak 28:9); savtīgi nolūki (Jk 4:3); neticība un šaubas (Jk 1:6-8); nesaskaņas attiecībās, īpaši laulībā, kas ir mūsu un Dieva attiecību simbols (1 Pēt 3:7).

Lūgšanām ir nosacījumi. Un seko vēl kādi, par kuriem Jēzus runā šodienas Kalna svētrunas Rakstvietā, kā arī paralēlajā Rakstvietā, ko tagad aplūkosim.

Paralēlā Rakstvieta

Izlasiet Lk 18:10-14, kurā atrodamas tās pašas trīs lietas, kuras Jēzus piemin Mateja evaņģēlija 6.nodaļā kā iespējamus liekulības perēkļus – lūgšanu, gavēšanu un desmitās tiesas došanu.

Diskusijas otrā daļa

6. Kāda ir atšķirība farizeja un muitnieka lūgšanās? Ar ko katrs no viņiem salīdzina sevi? Ar ko Tu salīdzini sevi?

Farizejs salīdzina sevi ar muitnieku un citiem cilvēkiem. Muitnieks salīdzina sevi ar Dievu. Ar to arī atklājas dažādie kritēriji – ja salīdzini sevi ar citiem cilvēkiem, tad ir liela varbūtība, ka būs augstās domās par sevi. Ja, savukārt, salīdzināsi ar svēto Dievu, tad redzēsi savas neskaitāmās nepilnības un kļūsi pazemīgs. Tādā veidā lūgšana maina Tevi.

Šeit runa ir par diviem dažādiem standartiem – cilvēku un Dieva.

7. Atgriežoties šodienas Rakstvietā, izlasiet 5.pantu – kā Jēzus teiktais saskan ar iepriekš lasīto paralēlo Rakstvietu no Lk 18? Kur šeit atrodami šie divi standarti?

Ja Tu salīdzini sevi ar citiem cilvēkiem, tad Tev ir svarīga atzinība no viņiem, kas ir arī Tava alga. Tu šo algu saņem. Bet, ja salīdzini sevi ar Dievu, tad

Tu mērķē uz citu algu, kuru Dievs Tev arī piešķirs (6.p.). Šī alga ir ieguvums ne tikai Mūžības skatījumā, bet arī Tavu lūgšanu atbildēšana šeit virs zemes.

8. Izlasiet 6.pantu – vai Jēzus šeit aizliedz publiskas lūgšanas? Ko varētu nozīmēt – aizslēgt durvis kambarim?

Nē, Jēzus neaizliedz publiskas lūgšanas, ko apliecina “Mūsu Tēvs Debesīs” lūgšana, kas sākas ar “mūsu”, tātad daudzskaitli. Jēzus vārdi šeit attiecas uz attieksmi, ar kādu cilvēks veic savu kalpošanu – vai cilvēku, vai Dieva dēļ. Ja Dieva dēļ, tad mērķis nekad nebūs darīt (kalpot, lūgt, ziedot, gavēt) tā, lai tas būtu ārēji pamanāms, bet iekšējs, tikai Dievam redzams, bez jebkāda atalgojuma no cilvēku puses.

Kambara durvis nav jāaizslēdz rituāla pēc, tās ir jāaizslēdz no cilvēku acīm, kuras ir gatavas dot algu, jo tad Dieva alga var izpalikt. Daniēls lūdza pie atvērta loga, bet viņam nedraudēja saņemt labu algu no cilvēkiem, gluži pretēji, viņš saņēma ļaunu algu. Ar to Daniēls pierādīja, ka viņa lūgšana nāk no sirds un ir adresēta Dievam, nedomājot par to, ko cilvēki par to teiks.

9. Vai Jēzus šeit māca kā tieši lūgt vai nelūgt attiecībā uz vietu, pozu, laiku? Ko tas nozīmē Tavai lūgšanu dzīvei?

Vari lūgt visur un visu laiku. Tikai tā iespējams izpildīt Pāvila teikto – 1 Tes 5:17-18. Lūgšana nav rituāls, bet komunikācijas veids, tādēļ nav obligāti jāstāv kājās, jānotupjas, jāaizver acis, jāatrod baznīca vai jāizpilda jebkas cits, lai lūgtu Dievu. To var darīt visur, visos veidos un visu laiku. Vienīgais nosacījums ir, lai lūgšana nāk no Tavas sirds, tikai tad tā aizsniegs Dieva sirdi.

10. Izlasiet 1 Ķn 18:20-40. Ar ko atšķiras Elijas un Baala praviešu lūgšanas? Vai šāda veida Dieva “pārbaudīšana” ir atbalstāma?

Vieni stundām ilgi kliedz, atkārtoti, pieprasa no sava dieva, otrs – vienu reizi palūdz. Dievs izpilda tās lūgšanas, kuras saskan ar Viņa prātu – 1 Jņ 5:14. Elija lūdza saskaņā ar Dieva gribu, jo Viņš pats to bija pavēlējis (skat. 36.p.). Vai arī mēs šādi drīkstam pārbaudīt Dievu? Nē, mēs nedrīkstam izaicināt Dievu uz pārbaudījumiem, kādus mēs paši izdomājam (piem., izlēkt no daudzstāvu mājas loga, iepriekš apgalvojot, ka Dievs mani pasargās), jo Bībele to aizliedz – skat. Mat 4:7, 5 Moz 6:16, 2 Moz 17:1-7. Tikai tad, kad Dievs Pats to pieprasa kā Elijas gadījuma, tas ir atļauts.

11. Izlasiet šodienas Rakstvietas 7.pantu – kā tas sasauca ar Baala praviešu piemēru? Vai Jēzus teiktais attiecas arī uz iestudētām lūgšanām, piem., galda lūgšanu, Tēvreizi u.c.?

Baala pravieši ticēja, ka bezgalīga atkārtošana izvedīs Baalu no pacietības, un tas beidzot atsauksies. Ar Dievu tā nav, Viņš atbild tad, kad cilvēks lūdz

no sirds. Protams, arī ir iespējams atkārtot arī lūgšanas, kas nāk no sirds, tomēr Dievs tās neuzklausīs “daudzo vārdu dēļ”, bet gan sirds dēļ. Tādēļ mums, kristiešiem, ir jābūt uzmanīgiem, kad lūdzam Tēvreizi vai kādu “iestudētu” galda lūgšanu, lai tā nāk no sirds, nevis no atmiņas, citādi šī lūgšana Dieva priekšā neskaitās.

12. Jēzus noslēdz šo domu gājienu ar apgalvojumu, ka Tēvs jau zina, kas mums vajadzīgs, pirms Viņu lūdzam – kādēļ tad ir jālūdz?

Dievs ir viszinošs un dzīvo ārpus laika (2 Pēt 3:8), tādēļ nākotne Viņam ir šodien. Viņš zina, kas Tev stāv priekšā, tādēļ zina arī labāko risinājumu Tavai nākotnei. Saviem bērniem Viņš dos vislabāko, viņiem “visas lietas nāk par labu” (Rom 8:28), neatkarīgi no viņu lūgšanām. Tādēļ lūgšanā mēs neinformējam Dievu par to, ko Viņš nezina, nepārliecinām, nepierunājam un nepiespiežam Viņu mainīt Savas domas. Nē, mēs lūgšanā mainām sevi. Mēs tajā atzīstam, ka “Viņš ir Tas Kungs, lai Viņš dara, ko Viņš pats redz labu esam” (1 Sam 3:18b). Lūgšanā mēs lūdzam pēc tā, ko mēs ļoti vēlamies, tomēr vienmēr atzīstam, ka pēdējais Vārds ir Viņam, Kurš zina labāk nekā mēs. Pats Jēzus parādīja šo priekšzīmi – izlasām Mat 26:39. Nākamajā reizē, apskatot “Mūsu Tēvs Debesīs” lūgšanu, redzēsim kā lūgšana ir fokusēta uz Dievu, nevis mums pašiem.

Noslēgums

“Lūgšana nav veids, ar kuru cenšos kontrolēt Dievu; tā ir veids kā nolikt sevi stāvoklī, kurā Dievs var kontrolēt mani.” — Čārlzs Elens